



Arrest

nr. 75 781 van 24 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 15 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN WEYENBERGE, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U verklaart een Georgisch staatsburger van Georgische origine te zijn, afkomstig uit Batumi, Georgië. U woonde er samen met uw vrouw en kinderen in bij uw ouders.

Sinds 1995 was u lid van ‘Revival’, de politieke partij van Aslan Abashidze. Jarenlang was die de leider van de Autonome Republiek Adjaria totdat hij Georgië moest ontvluchten op 6 mei 2004 na de crisis rond de Autonome Republiek. Na zijn vlucht kwam Adjaria terug onder het centrale gezag in Tbilisi.

In de periode na de crisis werd u, net zoals andere leden van ‘Revival’, gevisieerd door de Georgische autoriteiten.

U werd twee keer gearresteerd – de eerste keer vijf à zes dagen na het vertrek van Abashidze en de tweede keer enkele maanden later, respectievelijk gedurende tien en twee dagen - door de Georgische

politie die u ondervroeg over de redenen van uw lidmaatschap van de partij en over de zaken die Abashidze had meegenomen bij zijn vertrek. Tijdens deze ondervragingen werd u ook geslagen. Nadien normaliseerde de situatie terug. In 2007 werd u nog één keer tegengehouden door de politie. Men vroeg u of u nog contacten had met andere voormalige leden van 'Revival' of met J. G. (...). Na twee uur lieten de agenten u gaan.

In november of december 2008 nam u voor het eerst deel aan een manifestatie van de oppositie in Tbilisi. Hierbij werd u gearresteerd door de ordediensten en vijf dagen vastgehouden. U werd geslagen en ze vroegen u waarom u deel had genomen aan de betoging.

Sindsdien nam u deel aan al de demonstraties die plaatsvonden.

Daarbij werd u nog twee keer gearresteerd, eind 2009 of begin 2010 en in de lente van 2010. Telkens werd u drie dagen lang vastgehouden. U werd beledigd en geslagen.

Nadien ging u niet meer naar demonstraties.

In september 2010 kwam de politie naar uw huis. Zij waren op zoek naar u maar u was op dat moment niet thuis.

In maart 2011 ontving u een waarschuwing van een persoon die bij de politie werkte, nadat u in Batumi nog een geheime samenkomst had gehad met voormalige leden van Revival. Hij waarschuwde u dat u niet mocht meedoen met een voor mei 2011 voorziene betoging. Na zijn waarschuwing dook u onder in Shroma, een dorp in de regio Guria. Ook toen u ondergedoken was, informeerde de politie nog naar u bij vrienden en kennissen.

Op 5 of 6 mei 2011 vertrok u vanuit Batumi naar Istanbul, Turkije. U verbleef er tot 20 mei.

Die dag vertrok u per auto naar België, waar u aankwam op 23 mei 2011 en dezelfde dag asiel aanvraagde."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u er vervolgd werd door de autoriteiten omwille van uw politieke overtuigingen en deelname aan betogingen van de oppositie. (CGVS d.d.27/10/2011, p. 21, 22) Vroeger zou u eveneens enkele malen aangehouden zijn omwille van uw lidmaatschap van de 'Revival' partij. (CGVS, p.10-12, 13)

Wat betreft de problemen die u in 2004 en 2007 zou hebben gekend in Georgië omwille van uw lidmaatschap van de voormalige 'Revival' partij, dient opgemerkt te worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat er wat betreft sympathisanten – waartoe ook leden van 'Revival' worden gerekend die geen specifieke functie vervulden in het staatsapparaat van Adjara – heden geen sprake is van vervolging door de Georgische autoriteiten.

Uit uw verklaringen dient opgemaakt te worden dat u in deze categorie van personen valt. (CGVS, p.4, 10) Hierbij kan nog opgemerkt worden dat uit voormelde informatie blijkt dat J. G. (...) op 21 december 2009 overleden is in Moskou.

Wat betreft de problemen die u zou hebben gekend sinds uw deelname aan opeenvolgende oppositiemanifestaties in Tbilisi (sinds 2008) dient vooreerst vastgesteld te worden dat uw verklaringen ter zake op een aantal belangrijke punten uiterst vaag waren.

U kon geen enkele van uw drie detenties naar aanleiding van uw aanwezigheid op demonstraties van de oppositie accuraat situeren in de tijd.

Wat betreft uw eerste detentie kon u enkel zeggen dat deze plaatsvond in november of december 2008. (CGVS, p.14)

Over uw tweede detentie kon u enkel zeggen dat deze "eind 2009, begin 2010" plaatsvond. U kon niet zeggen in welke maand dit dan was. (CGVS, p.18-19)

Over uw laatste detentie stelde u dat deze plaatsvond in "de lente van 2010". (CGVS, p.18). Later gaf u aan dat u dacht dat het in april was. (CGVS, p.19) Eerder in het gehoor had u echter niet met zekerheid kunnen zeggen of het in april of mei 2010 was. (CGVS, p.5)

Gelet op het feit dat deze detenties tot de kern van uw asielrelaas behoren, mag verwacht worden dat u deze accuraat kan situeren in de tijd.

De vaststelling dat u dit voor geen enkele van uw detenties kan, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Deze geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd door een reeks foutieve verklaringen betreffende grote politieke gebeurtenissen in Georgië in de periode 2008-2010.

Uit uw verklaringen kan besloten worden dat u een zeer actieve tegenstander was van president Saakashvili.

Volgens uw eigen verklaringen was u altijd gekant tegen Saakashvili en "zijn onrechtvaardigheid" (CGVS, p.16) en nam u sinds 2008 deel aan tien à vijftien demonstraties van de oppositie (CGVS, p.17). U voegde er nog aan toe dat u op de hoogte was van de (grote) gebeurtenissen in de Georgische politiek. (CGVS, p.16)

U plaatste de laatste presidentsverkiezingen in Georgië in 2009 of 2010. U verklaarde hierbij gestemd te hebben op David Gamkrelidze, die volgens u officieel 40 of 45 procent van de stemmen had gehaald. Volgens u was dit het resultaat van fraude en had hij eigenlijk gewonnen. (CGVS, p.18) Voorts verklaarde u dat de laatste nationale verkiezingen die werden gehouden voor de oorlog van augustus 2008, de parlementsverkiezingen van 2007 waren. U kon niet zeggen of er nationale verkiezingen werden gehouden in 2008. (CGVS, p.14-15)

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter het volgende verloop van de verkiezingen sinds 2004: presidents- en parlementsverkiezingen in 2004, vervroegde presidents- en parlementsverkiezingen in het voorjaar van 2008 – die er kwamen na straatsprotesten in november 2007 - en lokale verkiezingen in 2010.

Uit deze informatie blijkt dat David Gamkrelidze bij de laatste presidentsverkiezingen volgens de officiële cijfers 4.02 procent haalde. Meer nog, de eerste achterevolger van Saakashvili, Levan Gachechiladze, haalde slechts 25.69 procent. Saakashvili zelf haalde ruim 53 procent. Dit betekent dat geen enkele tegenkandidaat volgens officiële cijfers in de buurt kwam van Saakashvili.

Het is weinig aannemelijk te noemen dat u, indien u werkelijk politiek geëngageerd was in de mate dat u zelf voorhield, dergelijke basisgegevens betreffende grote politieke gebeurtenissen in Georgië sinds begin 2008 niet min of meer correct kan weergeven.

Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw politiek engagement en overtuiging, dewelke uw motivatie zouden zijn geweest om mee te doen aan de oppositiemanifestaties en bijgevolg mee aan de basis zouden liggen van de door u verklaarde vervolging door de autoriteiten.

U verklaarde uitdrukkelijk dat de reden voor deze vervolging uw oppositie tegen Saakashvili en uw deelname aan de manifestaties was. (CGVS, p.22)

Voorts dient vastgesteld te worden dat uw handelingen bij uw vertrek uit Georgië bezwaarlijk te rijmen vallen met de door u verklaarde vrees voor vervolging door de Georgische autoriteiten.

U verklaarde dat u in maart 2011 door een contact bij de politie werd gewaarschuwd dat u gevaar liep en dat u moest vluchten of onderduiken. Nog volgens u zou de politie, in de periode dat u ondergedoken was in de regio Guria, bij uw vrienden en kennissen naar u geïnformeerd hebben.

Dit zou een verdere aanwijzing vormen dat de autoriteiten actief op zoek waren naar u. (CGVS, p.20-21)

Dat u in dit geval het risico zou nemen om u zelf aan te bieden bij deze autoriteiten door een grenscontrole te passeren met uw eigen paspoort, zoals u verklaart (CGVS, p.7), valt bezwaarlijk te rijmen met een gegronde vrees voor vervolging door de Georgische autoriteiten.

Ten slotte dient nog vastgesteld te worden dat u bedrieglijke verklaringen hebt afgelegd met betrekking tot de documenten die u in uw bezit zou hebben.

Voor het Commissariaat-generaal hield u steeds vol dat al uw documenten (waaronder uw rijbewijs) in Georgië waren achter gebleven of afgenomen. (CGVS, p.5-6, 22)

Pas nadat u geconfronteerd werd met informatie die het Commissariaat-generaal had ontvangen van de Lokale Politie van Ans (zie administratief dossier), waaruit blijkt dat u in België wel degelijk in het bezit was van een Georgisch rijbewijs, gaf u toe dat u inderdaad uw rijbewijs in België had.

Gevraagd waarom u hierover gelogen had, stelde u enkel dat u schrik had "van alles". (CGVS, p.22)

U bleef echter bij uw eerder uiteengezette asielrelaas en wilde niets meer toevoegen (CGVS, p.23).

Aan deze poging om uw rijbewijs verborgen te houden voor de asielinstanties dient zwaar te worden getild daar uit uw verklaringen blijkt dat het het enige document is dat u in België bij hebt dat een begin van bewijs kan vormen van uw identiteit (CGVS, p.22-23). Uw verklaring overtuigt dan ook niet.

Van een asielzoeker die een derde land om internationale bescherming verzoekt, mag verwacht worden dat hij zijn volledige medewerking biedt aan de autoriteiten die belast zijn met het onderzoeken van zijn asielaanvraag. De vaststelling van de identiteit maakt hiervan een wezenlijk deel uit. Bijgevolg dient uw houding te worden beschouwd als een ernstig gebrek aan medewerking met de asielinstanties. Deze vaststelling doet verder afbreuk aan de door u verklaarde nood aan internationale bescherming.

Omwille van bovenstaande vaststellingen dient te worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat."

1.3. De commissaris-generaal weigert verzoeker de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 14 december 2011 aan dat zo de commissaris-generaal in zijn beslissing stelt dat er geen sprake meer is van vervolging door de Georgische autoriteiten van sympathisanten van de "Revival"-partij -waartoe verzoeker behoort-, mediaberichten aantonen dat door de Georgische autoriteiten blind geweld werd gebruikt bij verschillende betogingen van de oppositie waaruit kan afgeleid worden dat loutere sympathisanten gevisieerd werden; hij verwijst naar een rapport aangaande de betoging op 25 mei 2011 in Tbilisi "*The South Caucasus Network of Human Rights Defenders*", dat hij aan zijn verzoekschrift voegt.

Hij laat ook gelden dat de commissaris-generaal niet aantoont waarom hij leden van de "Revival"-partij gelijkstelt met sympathisanten; hij wijst er op dat hij zeker meer dan als een loutere sympathisant dient te worden beschouwd gezien hij in Georgië bevriend was met J. G. en hij door de jaren heen aan vele betogingen deelnam.

De vermelding van de commissaris-generaal dat J.G. in Moskou in december 2009 overleed, bevestigt volgens verzoeker zijn verhaal gezien hij bij zijn verhoor verklaarde dat hij dacht dat voormelde J.G. samen met A., -in 2007- naar Rusland ging.

Verzoeker wijst er op dat hij in 2007 ondervraagd werd door agenten of hij informatie had over J.G. en het dus niet mag verwonderen dat de autoriteiten nog denken dat hij meer weet over hem.

Op het argument van de commissaris-generaal dat verzoekers verklaringen omtrent zijn deelname aan oppositiemanifestaties in Tbilisi té vaag zijn en hij ook zijn drie detenties sinds 2008 niet accuraat chronologisch kan situeren, antwoordt hij dat het niet verwonderlijk is dat hij zich elke detentieperiode niet exact meer kan herinneren daar er drie detenties zijn geweest en dat wetenschappelijk onderzoek heeft aangetoond dat als men één gebeurtenis meemaakt, men zich deze nog kan herinneren maar dit niet opgaat als er meerdere zijn geweest. Hij wijst er op dat hij verward was omtrent zijn geboortedatum en hij zich eveneens de geboortedata van zijn kinderen niet kon herinneren.

Hij voert aan dat van hem niet verwacht kan worden dat hij zich de data meer precies herinnert.

Aangaande zijn foutieve verklaringen betreffende grote politieke gebeurtenissen in Georgië in de periode 2008 – 2010, wijst verzoeker er op dat hij de Georgische politiek "*min of meer volgde*" (zie het verzoekschrift, p. 5).

Op het argument van de commissaris-generaal dat verzoeker, niettegenstaande hij door een contact bij de politie gewaarschuwd werd dat hij gevaar liep, toch nog zijn eigen paspoort gebruikte op zijn vlucht om de grenscontrole te passeren, antwoordt verzoeker dat bedoelde persoon hem -enkel- waarschuwde om niet deel te nemen aan de voorziene betoging in mei 2011. Verzoeker meent de juiste beslissing te hebben genomen en te zijn ondergedoken gedurende twee maanden. Verzoeker beseft dat hij ook in Georgië niet veilig was.

Verzoeker voert ook aan dat in de bestreden beslissing niet gemotiveerd wordt waarom hij niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus en de commissaris-generaal aldus de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt.

Hij wijst er op dat hij bij zijn verhoor heeft vermeld dat indien hij naar zijn land van herkomst zou terugkeren, hij onmiddellijk problemen zou kennen met de Georgische autoriteiten.

Hij vraagt aan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal te herbekijken.

2.2. De Raad benadrukt dat de inroeping van de schending van de motiveringsplicht door verzoeker uiteen valt in twee delen.

Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Uit het verzoekschrift blijkt eveneens dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

2.3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de voormelde wet van 15 december 1980 bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. Op basis van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, kon de commissaris-generaal terecht besluiten dat er wat betreft politieke sympathisanten waartoe ook de leden van "Revival" gerekend worden die geen specifieke functies vervullen in het staatsapparaat van Adjarja, heden geen sprake is van vervolging door de Georgische autoriteiten. Verzoekers bewering dat hij meer dan als een loutere sympathisant dient te worden beschouwd gezien hij in Georgië bevriend was met J.G. en hij door de jaren heen aan vele betogingen deelnam, brengt hem niet onder in de voormelde categorie.

De informatie die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt, toont trouwens niet aan dat voormelde informatie onjuist is. Dat er tijdens de betoging van 25 mei 2011 geweld zou zijn gebruikt door de ordediensten, betekent nog niet dat er sprake kan zijn van vervolging in hoofde van verzoeker. Deze informatie volstaat immers niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Dit risico dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

In de bestreden beslissing wordt vermeld dat J.G. overleed in Moskou in 2009. De stelling in het verzoekschrift dat de verklaring van verzoeker bij zijn verhoor op het Commissariaat-generaal (zie het verhoorblad, p. 13) dat hij "*niet precies weet wanneer hij naar de Russische Federatie ging*", gevolgd door de bedenking dat "*misschien vlogen ze samen met A.*", zijn verhaal bevestigt, is overtrokken. Zo J.G. in 2009 is overleden, is het niet aannemelijk dat de autoriteiten verzoeker nadien nog zouden lastigvallen omdat deze zouden denken dat verzoeker nog meer weet over hem.

De Raad heeft geen weet van een wetenschappelijk onderzoek dat zou aantonen dat een persoon die enkele malen gedetineerd is geweest, zijn herinnering aan deze gebeurtenissen zou beperken tot één enkel van deze voorvallen. De vaststelling dat verzoeker, een veertiger die middelbaar onderwijs heeft genoten, in zijn verklaringen omtrent zijn deelname aan manifestaties in Tbilisi zeer vaag bleef en hij ook zijn drie detenties sinds 2008 niet accuraat chronologisch kon situeren, keert zich tegen zijn geloofwaardigheid.

Het feit dat hij bij het aanvragen van asiel op 23 mei 2011 een geboortedatum heeft opgegeven die verschilt van deze vermeld in het 'administratief rapport' van 28 mei 2011 en hij bij het verhoor op 27 oktober 2011 op het Commissariaat-generaal eerst nog een andere geboortedatum opgaf -gevoegd bij

de vaststelling dat hij bij dit verhoor eerst verklaarde dat zijn rijbewijs in zijn land van herkomst was achtergebleven maar achteraf diende toe te geven dat hij bij aankomst in het Rijk wel in bezit was van dit rijbewijs-, kan evenals zijn moeite om de geboortedata van zijn kinderen op te geven, niet gelden als voorbeeld voor zijn onvermogen zijn detenties juist te plaatsen in de tijd.

Aangaande zijn foutieve verklaringen betreffende grote politieke gebeurtenissen in Georgië in de periode 2008 – 2010, wijst verzoeker er op dat hij de Georgische politiek “*min of meer volgde*” (zie het verzoekschrift, p. 5).

De Raad is van oordeel dat het inderdaad niet aannemelijk is dat verzoeker, indien hij werkelijk politiek geëngageerd was, basisgegevens betreffende grote politieke gebeurtenissen in Georgië sinds begin 2008 niet min of meer correct kan weergeven. Volgens verzoekers verklaringen was hij een actieve tegenstander van president Saakashvili en nam hij deel aan verschillende demonstraties van de oppositie. Er mag dus in redelijkheid van verzoeker enige interesse in de Georgische politiek worden verwacht, in die mate dat hij belangrijke feiten daaromtrent naar plaats en tijd kan situeren. Verzoekers onwetendheid op dit vlak doet afbreuk aan zijn geloofwaardigheid.

De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar deze in zijn nota van 2 januari 2012 aangeeft dat verzoeker er in zijn verzoekschrift aan voorbijgaat dat in de bestreden beslissing werd gesteld dat verzoeker meende dat de autoriteiten actief naar hem op zoek waren, maar dat hij desondanks toch het risico nam om zich bij de autoriteiten aan te bieden door met zijn eigen paspoort een grenscontrole te passeren. De verklaring van verzoeker dat hij de juiste beslissing heeft genomen om twee maanden onder te duiken, is geen verschoningsgrond voor het feit dat hij met zijn eigen paspoort langs legale weg zijn land zou hebben verlaten, terwijl hij gezocht zou zijn door de autoriteiten in Georgië.

Op de grief van verzoeker omtrent de niet-afdoende motivering in de bestreden beslissing van de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, antwoordt de Raad dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven besloten heeft tot de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Voor het overige beperkt verzoeker zich in zijn verzoekschrift tot het uiten van blote beweringen en het louter tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Het komt echter aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waarin hij echter in gebreke is gebleven.

2.6. In acht genomen wat voorafgaat, wordt aan het asielrelaas van verzoeker geen geloof gehecht; een ongeloofwaardig relaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingendefinitie als voorzien in artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag.

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4, §2 a. en b. van de vreemdelingenwet.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van de wet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van voormelde wet, wordt niet toegekend.

De Raad is van oordeel dat er geen wezenlijke elementen ontbreken die hem verhinderen over het beroep te kunnen oordelen.

Er is derhalve geen reden om, zoals in het verzoekschrift (zie p. 6) gevraagd de zaak te “herbekijken”, de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak voor verder onderzoek terug te zenden naar de commissaris-generaal.

Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad dat de bestreden beslissing op een correcte wijze genomen en gemotiveerd is. Naast een uiteenzetting van de asielmotieven door verzoeker zelf aangevoerd tijdens zijn verhoor op 27 oktober 2011 op het Commissariaat-generaal, met behulp van een tolk die de Georgische taal beheerst, en in bijzijn van zijn advocaat, bevat de bestreden beslissing gedetailleerde overwegingen die de beslissing afdoende motiveren.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE